

MVCRP00PQY7Z

Hejtman
Ing. Jiří Rozbořil
Jeremenkova 40a
779 11 Olomouc
tel.: +420 585 508 847
fax: +420 585 508 851
e-mail: hejtman@kr-olomoucky.cz
www.kr-olomoucky.cz

Datum: 25.10.2013

Ministerstvo vnitra ČR	
oddělení řízení a kontroly veřejné správy	
Datum:	29.10.2013
C. j.	MV-1922/JT-7/OPK-2013
Přílohy:	

Vážený pan
Ing. Martin Pecina, MBA
ministr vnitra
Ministerstvo vnitra ČR
Nad Štolou 3
poštovní schránka 21
170 34 Praha 7

Žádost o udělení souhlasu s odvoláním ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje

Vážený pane ministře,

v souladu s ustanovením § 61 odst. 3 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, dle kterého hejtman po předchozím souhlasu ministra vnitra jmenuje a odvolává ředitele krajského úřadu v souladu se zvláštním zákonem, si Vás dovoluji požádat o **udělení souhlasu s odvoláním ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje, Bc. Ing. Libora Koláře** (dále jen „ředitel“), a to s ohledem na všechna níže uvedená porušení zákonem stanovených povinností.

Ačkoli je řediteli, jakožto nejvýše postavenému úředníkovi v krajském úřadě známo, že dodržovat zákonem stanovené povinnosti patří k základním povinnostem úředníka vyplývajícím z pracovního poměru, tak svým jednáním tyto zákonem stanovené povinnosti porušoval a tím naplnil jeden z hmotněprávních předpokladů pro své odvolání z funkce vedoucího úřadu dle ustanovení § 12 odst. 1 písm. b) zákona o úřednících.

Jak již bylo řečeno, důvodem jeho odvolání z funkce vedoucího úřadu – ředitele krajského úřadu je, že porušil **několik ze svých zákonem stanovených povinností, a to vždy intenzitou závažnou**, přičemž z důvodu četnosti výskytu dále uvedených porušení zákonem stanovených povinností v době posledních 6 měsíců, tyto naplňují eventuálně dle argumentu *a maiori ad minus* rovněž podmínku nejméně dvou méně závažných porušení zákonem stanovených povinností. Konkrétně se jedná o porušení povinností stanovené v ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) zákona o úřednících, ve znění pozdějších předpisů, kdy jednou ze základních povinností úředníka územního samosprávného celku je dodržovat právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané; dodržovat ostatní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané, pokud s nimi byl řádně seznámen.

Kromě toho, je nejvýše postaveným úředníkem v krajském úřadě, plní tak vůči zaměstnancům kraje zařazeným do krajského úřadu funkci statutárního orgánu zaměstnavatele, což mimo jiné znamená, že je povinen činit jménem kraje veškeré právní úkony týkající se pracovněprávních vztahů mezi krajem jako zaměstnavatelem a zaměstnanci kraje zařazenými do krajského úřadu. Je tedy zodpovědný za plnění tzv. informační projednací povinnosti zaměstnavatele vůči zástupcům zaměstnanců dle ustanovení § 279 a § 280 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“) a dle ustanovení § 287 zákoníku práce vůči odborovým organizacím ještě za plnění další informační povinnosti nad rámec § 279 a § 280 zákoníku práce.

Jak ovšem vyplývá z dopisu předsedy Závodního výboru základní organizace Odborového svazu státních orgánů a organizací Ing. Davida Krmáška ze dne 30. září 2013, jehož přílohou byla kopie dopisu ze dne 18. dubna 2013 určeného řediteli a v němž ho upozorňuje na uvedená porušování zákoníku práce ve vztahu k odborové organizaci, kterým se na mě, coby hejtmána, obrátil s žádostí o pomoc „při řešení dlouhodobě špatné komunikace a neochoty spolupracovat ze strany zaměstnavatele v souladu s pravomocemi odborů ve vztahu k zaměstnavateli vyplývající ze zákoníku práce“ a upozornil mě, že „ze strany zaměstnavatele se nedodržují platné ustanovení zákoníku práce týkající se působení odborové organizace“, a to i přes skutečnost, že „vedoucí odboru kanceláře ředitele, která je zároveň členkou odborové organizace a má tak pravidelné informace týkající se povinnosti zaměstnavatele vůči odborové organizaci, byla několikrát neúspěšně přesvědčována o nutnosti dodržovat platná ustanovení zákoníku práce“, jakož i přes fakt, že přímo „ředitel krajského úřadu byl dopisem ze dne 18. dubna 2013 upozorněn na nedodržování ustanovení zákoníku práce ze strany zaměstnavatele“, tuto informační a projednací povinnost stanovenou v § 287 zákoníku práce vůči odborové organizaci přes výše uvedené upozornění dosud ředitel nesplnil. Konkrétně odborovou organizaci neinformoval o „činnosti zaměstnavatele, jejím pravděpodobném vývoji“, o „nabídce volných pracovních míst na dobu neurčitou, která by byla vhodná pro další pracovní zařazení zaměstnanců pracujících u zaměstnavatele v pracovním poměru uzavřeném na dobu určitou“, o „pravděpodobném vývoji zaměstnanosti u zaměstnavatele“, o „vývoji platů, průměrného platu a jeho jednotlivých složek včetně členění podle jednotlivých profesních skupin“, jakož i s odborovou organizací ani neprojednal „ekonomickou situaci zaměstnavatele“, „množství práce a pracovní tempo“, „změny organizace práce“, „systém odměňování a hodnocení zaměstnanců“, „systém školení a vzdělávání zaměstnanců“, „opatření k vytváření podmínek pro zaměstnávání fyzických osob, zejména mladistvých, osob pečujících o dítě mladší než 15 let a fyzických osob se zdravotním postižením, včetně podstatných záležitostí péče o zaměstnance, opatření ke zlepšení hygieny práce a pracovního prostředí, organizování sociálních, kulturních a tělovýchovných potřeb zaměstnanců“, „další opatření týkající se většího počtu zaměstnanců“ a „záležitosti uvedené v § 280 zákoníku práce“ a taktéž doposud nesplnil povinnost zaměstnavatele vůči odborové organizaci stanovenou v ustanovení § 277 zákoníku práce, dle níž je zaměstnavatel „povinen na svůj náklad vytvořit zástupcům zaměstnanců podmínky pro řádný výkon jejich činnosti, zejména jim poskytovat podle svých provozních možností v přiměřeném rozsahu místnosti s nezbytným vybavením, hradit nezbytné náklady na údržbu a technický provoz a náklady na potřebné podklady“, čímž vystavil Olomoucký kraj možnému postihu ze strany inspekce práce, neboť porušení povinností stanovených § 287 zákoníku práce může být sankcionováno inspekcí práce dle § 23 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce jako správní delikt na úseku součinnosti zaměstnavatele a orgánu jednajícího za zaměstnance s možností uložení pokuty až do výše 200 000 Kč. S ohledem na důsledky porušení tzv. informační a projednací povinnosti zaměstnavatele vůči odborové organizaci a též na důsledky porušení dalších povinností zaměstnavatele vůči odborové organizaci, považuji porušení těchto zákonem stanovených povinností za závažné.

Dále pak opakovaně porušoval své povinnosti „řídít a kontrolovat práci podřízených zaměstnanců a hodnotit jejich pracovní výkonnost a pracovní výsledky“ a „zabezpečovat dodržování právních a vnitřních předpisů“ stanovené v ustanovení § 302 písm. a) a f) zákoníku práce a to tím způsobem, že připustil, aby jeho podřízení zaměstnanci jakožto příkazci operaci objednávali fitness aktivity bez zadávacího řízení, a to opakovaně v letech 2009, 2010, 2011, 2012 a 2013, ačkoli se v jednotlivých letech jednalo o objednání fitness aktivit vždy za částky převyšující 100 000 Kč bez DPH, což mělo být coby zakázka malého rozsahu II. kategorie vždy předmětem zadávacího řízení. Tím, že se tyto fitness aktivity v letech 2009, 2010, 2011, 2012 a 2013 objednávaly bez zadávacího řízení, ačkoli se jednalo o zakázky realizované na základě objednávky mezi zadavatelem a dodavatelem, jejímž předmětem bylo úplatné poskytnutí služeb, byla porušena zásada transparentnosti stanovená v ustanovení § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), dle níž má zadavatel, i v případě zakázek malého rozsahu, povinnost oznamovat zahájení zadávacího řízení, povinnost sepsat protokol o otevírání obálek a povinnost odůvodnit svá rozhodnutí v rámci zadávacího řízení. Účelem této zásady je, aby příslušná veřejná zakázka podléhala efektivní veřejné kontrole, aby bylo možné bez dalšího odhalit a sankcionovat jakékoliv formy korupčních jednání. Taktéž tím, že se zmíněné fitness aktivity v letech 2009, 2010, 2011, 2012 a 2013 objednávaly bez zadávacího řízení, byl porušen Článek 13 a Článek 15 Směrnice Olomouckého kraje „Postup pro zadávání veřejných zakázek Olomouckého kraje“ č. 4/2012 ze dne 3. 4. 2012 vydané Radou Olomouckého kraje (dále jen „Směrnice“), neboť se jednalo o objednání služeb, které mělo jakožto veřejná zakázka malého rozsahu II. kategorie podléhat zadávacímu řízení dle Článku 15 Směrnice, přičemž rozhodovací pravomoc byla dle Článku 13 odst. 5 Směrnice svěřena hejtmánovi (tedy realizovalo-li by se objednání fitness aktivit prostřednictvím zadávacího řízení, jak vyžadovala Směrnice, nebylo by možné tyto fitness aktivity objednat bez mého souhlasu). Zajímavostí je, že bez zadávacího řízení se objednávaly právě fitness aktivity, a to u fitness centra, které právě ředitel dlouhodobě navštěvuje.

Vzhledem k tomu, že povinnosti „řídít a kontrolovat práci podřízených zaměstnanců a hodnotit jejich pracovní výkonnost a pracovní výsledky“ a „zabezpečovat dodržování právních a vnitřních předpisů“ byly porušeny v oblasti vynakládání veřejných prostředků a veřejných zakázek, považují porušení těchto zákonem stanovených povinností za závažné.

Taktéž porušil svou povinnost úředníka „řádně hospodařit s prostředky, které mu byly svěřeny“ stanovenou v ustanovení § 16 odst. 2 písm. c) zákona o úřednících, a to tím způsobem, že do kategorie úředníka zařazoval i zaměstnance, kteří dle zákona o úřednících úředníky být neměli. Zařazení zaměstnance do kategorie úředník či zaměstnanec-neúředník má vazbu jak pracovněprávní, tak i finanční. Náklady na povinné vzdělávání a školení úředníků, které je striktně vyžadováno zákonem o úřednících, totiž násobně převyšují náklady na vzdělávání a školení zaměstnanců-neúředníků. Ve snaze o větší ochranu některých zaměstnanců a též z důvodu zlepšení jejich postavení, zařadil do kategorie úředníka i zaměstnance, kteří do ní dle zákona o úřednících nenáleželi, čímž porušil svou povinnost vedoucího zaměstnance „zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele“ stanovenou v ustanovení § 302 písm. g) zákoníku práce, neboť jejich zařazení do kategorie úředníka přineslo zvýšené náklady na jejich vzdělávání a taktéž zvýšené náklady při jejich případném rozvazování pracovního poměru ve vazbě na zvýšené odstupné dle zákona o úřednících. Jelikož porušením výše uvedených povinností vznikla Olomouckému kraji majetková újma, považují jejich porušení za závažné.

Při úvaze, jakou intenzitou ředitel porušil své zákonem stanovené povinnosti, přihlížíme i k následujícímu:

Jeho postavení úředníka, resp. vedoucího úředníka, na něj, oproti běžným zaměstnancům Krajského úřadu Olomouckého kraje, klade zvýšené nároky, které vycházejí ze speciální právní úpravy základních povinností úředníka odlišných od právní úpravy základních povinností běžného zaměstnance. Kromě toho jeho funkce ředitele krajského úřadu na něj klade další nároky zejména v oblasti garance zákonnosti dodržování právních předpisů vůči běžným vedoucím úřadů – tajemníkům městských a obecních úřadů, k jejichž jmenování a odvolání je nutný jeho souhlas.

Mimo to součástí zmiňované právní úpravy, tedy zákona o úřednících, je i povinné vzdělávání úředníků územních samosprávných celků, které již mnohokrát absolvoval a jehož součástí bylo zdůraznění jeho postavení úředníka, vedoucího úředníka, jakož i vedoucího úřadu územního samosprávného celku a z něj plynoucí povinnosti.

S pozdravem

Ing. Jiří Rozbořil
hejtman Olomouckého kraje

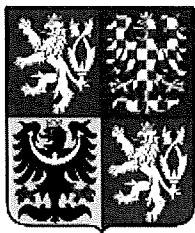
V souladu s ustanovením § 61 odst. 3 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, uděluji

souhlas

s odvoláním ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje, a to s ohledem na všechna uvedená porušení zákonem stanovených povinností.

V Praze dne .....

Ing. Martin Pecina, MBA
ministr vnitra

Ing. Martin Pecina, MBA
místopředseda vlády a ministr vnitra

Praha 1. listopadu 2013
Č. j.: MV-132255-4/ODK- 2013

Vážený pane hejtmane,

dne 29. října 2013 jsem obdržel Vaši žádost o udělení souhlasu s odvoláním ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje Ing. Bc. Libora Kováře dle § 61 odst. 3 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů.

Naplnění důvodů pro odvolání ředitele krajského úřadu podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, shledáváte v porušování zákonem stanovených povinností, především povinnosti dodržovat právní předpisy vztahující se k práci ředitele krajského úřadu ve smyslu § 16 odst. 1 písm. b) zákona o úřednících a povinnosti řádně hospodařit se svěřenými prostředky, stanovené v § 16 odst. 2 písm. c) zákona o úřednících. Ředitel krajského úřadu měl své povinnosti porušit konkrétně tím, že neplnil tzv. informační a projednací povinnost vůči zástupcům zaměstnanců dle zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v platném znění, a dále tím, že porušil svou zákonnou povinnost vztahující se k řízení a ke kontrole práce podřízených, čímž měla být porušena zásada transparentnosti zadávání veřejných zakázek ve smyslu § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Ředitel krajského úřadu měl rovněž nesprávně zařazovat zaměstnance kraje do kategorie úředníků podle zákona o úřednících, ačkoli nebyly splněny zákonné podmínky pro takový postup. V důsledku toho musel kraj zbytečně vynaložit prostředky na vzdělávání těchto úředníků.

S ohledem na skutečnosti uváděné ve Vašem dopise jsem Vás dne 31. října 2013 požádal o doložení Vámi uváděných skutečností odpovídajícími podklady a dokumenty. Ty jsem obdržel dne 1. listopadu 2013 a po jejich posouzení Vám k Vaší žádosti sděluji následující:

Podle § 61 odst. 3 písm. b) zákona o krajích je k odvolání ředitele krajského úřadu nutný předchozí souhlas ministra vnitra. Smyslem dotčeného ustanovení je poskytnout přiměřenou ochranu řediteli krajského úřadu při výkonu jeho funkce. Při udělování souhlasu s odvoláním ředitele krajského úřadu proto ministr musí zkoumat naplnění zákonných důvodů stanovených § 12 odst. 1 zákona o úřednících. Ve své žádosti poukazujete na porušování právních povinností ředitelem Krajského úřadu Olomouckého kraje, které považujete za splnění zákonného důvodu pro jeho odvolání, stanoveného v § 12 odst. 1 písm. b) zákona o úřednících.

Podle uvedeného ustanovení lze vedoucího úřadu odvolat z funkce jen, *porušil-li závažným způsobem některou ze svých zákonem stanovených povinností nebo dopustil-li se nejméně dvou méně závažných porušení zákonem stanovených povinností v době posledních 6 měsíců.* Z podkladů, které jste mi zaslal, vyplývá, že ředitel Krajského úřadu Olomouckého kraje porušil ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) zákona o úřednících, podle něhož je každý úředník povinen *dodržovat právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané; dodržovat ostatní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané, pokud s nimi byl řádně seznámen,* tím, že

- a) jako osoba mající plnit vůči zaměstnancům kraje zařazeným do krajského úřadu funkci statutárního orgánu zaměstnavatele podle § 69 odst. 2 písm. c) zákona o krajích nesplnil tzv. projednací a informační povinnost, stanovenou zaměstnavateli vůči zástupcům zaměstnanců a odborové organizaci v ustanoveních § 279, 280 a 287 zákoníku práce. Tuto skutečnost jsem zjistil z dopisu předsedy Závodního výboru základní organizace Odborového svazu státních orgánů a organizací Ing. Davida Krmáška z 30. září 2013 a z příloh tohoto dopisu, především z kopie dopisu řediteli krajského úřadu z 18. dubna 2013, popisujícího porušení zákonných povinností;
- b) jako osoba mající plnit vůči zaměstnancům kraje zařazeným do krajského úřadu funkci statutárního orgánu zaměstnavatele podle § 69 odst. 2 písm. c) zákona o krajích neprováděl kontrolu práce podřízených zaměstnanců a nezabezpečoval dodržování právních a vnitřních předpisů, jak ukládá § 302 písm. a) a f) zákoníku práce, neboť při zadávání zakázek malého rozsahu došlo k porušení Směrnice Olomouckého kraje ze 3. dubna 2012, kterou se vydává „Postup pro zadávání veřejných zakázek Olomouckého kraje“. Celkové objednané služby od společnosti HELP CZ s.r.o. překročily částku 100 000 Kč (v roce 2013 činily 209 535 Kč a v roce 2012 částku 235 720 Kč), aniž by na tyto služby bylo vypsáno příslušné výběrové řízení, jak vyžaduje zmíněná směrnice, konkrétně její čl. 13 a 15.

Obě dvě porušení zákona přitom považuji za závažná, neboť se ve svém důsledku závažným způsobem dotýkají hospodaření Olomouckého kraje a mohou vést i ke škodám na majetku kraje. Proto se domnívám, že v případě ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje Ing. Bc. Libora Koláře **je splněný zákonný důvod pro jeho odvolání z funkce ve smyslu § 12 odst. 1 písm. b) zákona o úřednících**, a proto Vám v souladu s § 61 odst. 3 písm. b) zákona o krajích uděluji s tímto odvoláním souhlas.

Dodávám, že třetí Vámi uváděné porušení zákona, které mělo spočívat v nesprávném zařazování zaměstnanců do kategorie „úředník“ podle zákona o úřednících nebylo prokázáno, resp. k tomuto důvodu jste s odkazem na ochranu osobních údajů nepředložil žádné prokazující dokumenty. Tímto důvodem jsem se proto dále nezabýval.

S pozdravem

Ing. Martin Pecina, MBA, v. r.
podepsáno elektronicky

Vážený pan
Ing. Jiří Rozbořil
hejtman Olomouckého kraje
Jeremenkova 40a
779 11 O l o m o u c